393R3403

Nr L 310/4 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* 14.12.93

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 3403/93

av den 10 december 1993

om ändring av förordning (EEG) nr 2220/85 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med säkerheter för jordbruksprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål(1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2193/93(2), särskilt artiklarna 5, 6.2, 7.3, 8.5, 9.2, 11.4, 12.3, 12.6, 13.6, 16.2 och 17.4 i denna, och motsvarande bestämmelser i andra förordningar om den gemensamma organisationen av marknaden för jordbruksprodukter, samt även av andra bestämmelser som är fastställda i förordningarna om marknadsordningarna och som vid tillämpning kräver ställande av säkerhet,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 525/77 av den 14 mars 1977 om införande av ett system med produktionsstöd för konserverad ananas(3), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1699/85(4), särskilt artikel 8 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2169/81 av den 27 juli 1981 om allmänna bestämmelser för stödsystemet för bomull(5), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1554/93(6), särskilt artikel 5.3 i denna, och

med beaktande av följande:

Rådets förordning (EEG) nr 1491/85 av den 23 maj 1985 om särskilda åtgärder för sojabönor(7), har ersatts av förordning (EEG) nr 3766/91(8). Rådets förordning (EEG) nr 1079/77 av den 17 maj 1977 om en medansvarsavgift och om åtgärder för att utvidga marknaderna för mjölk och mjölkprodukter(9)har upphört att gälla genom förordning (EEG) nr 1029/93(10). Rådets förordning (EEG) nr 1677/85 av den 11 juni 1985 om monetära utjämningsbelopp inom jordbruket(11) har upphört att gälla genom förordning (EEG) nr 3813/92(12). Rådets förordning (EEG) nr 1431/82 av den 18 maj 1982 om särskilda åtgärder för ärter, åkerbönor och sötlupiner(13) har ersatts av förordning (EEG) nr 1765/92(14).

I kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85(15), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3745/89(16), bör hänvisningarna till flera förordningar uppdateras.

Kommissionens förordning (EEG) nr 1068/93 av den 30 april 1993 om närmare bestämmelser för fastställande och tillämpning av jordbruksomräkningskurserna(17) fastställer de avgörande faktorerna för jordbruksomräkningskurser, särskilt de som gäller vid ställande av säkerhet. Hänsyn bör tas till det fall då jordbruksomräkningskursen för en säkerhet ändras samma datum som den avgörande faktorn inträffar.

Förordning (EEG) nr 2220/85 innehåller bestämmelser om förverkande, helt eller delvis, av säkerheten. Förvaltningskostnaderna vid förverkandet kan överskrida den summa som förverkas. Myndigheterna i medlemsstaterna bör därför ges möjlighet att avstå från förverkandet om beloppet är mycket litet.

För att undvika diskriminering inom gemenskapen bör det föreskrivas att det skall utgå ränta där förverkandet av en säkerhet har skjutits upp i avvaktan på utslaget från ett besvärsförfarande.

Förordning (EEG) nr 2220/85 bör följaktligen ändras.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med berörda förvaltningskommittéers yttranden.

(1) EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 21.
(2) EGT nr L 196, 5.8.1993, s. 22.
(3) EGT nr L 73, 21.3.1977, s. 46.
(4) EGT nr L 163, 22.6.1985, s. 12.
(5) EGT nr L 211, 31.7.1981, s. 2.
(6) EGT nr L 154, 25.6.1993, s. 23.
(7) EGT nr L 151, 10.6.1985, s. 15.
(8) EGT nr L 356, 24.12.1991, s. 17.
(9) EGT nr L 131, 26.5.1977, s. 6.
(10) EGT nr L 108, 1.5.1993, s. 4.
(11) EGT nr L 164, 24.6.1985, s. 6.
(12) EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.
(13) EGT nr L 162, 12.6.1982, s. 28.
(14) EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 12.
(15) EGT nr L 205, 3.8.1985, s. 5.
(16) EGT nr L 364, 14.12.1989, s. 54.
(17) EGT nr L 108, 1.5.1993, s. 106.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 2220/85 ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ersätts med följande:

"*Artikel 1*

I denna förordning fastställs bestämmelserna för de säkerheter som föreskrivs i följande förordningar eller i deras tillämpningsförordningar såvida det inte i dessa förordningar fastställs andra bestämmelser:

a) Förordningar om gemensam marknadsorganisation för vissa jordbruksprodukter:

— Förordning nr 136/66/EEG (oljor och fetter)(1),

— Förordning (EEG) nr 804/68 (mjölk och mjölkprodukter)(2),

— Förordning (EEG) nr 805/68 (nötkött)(3),

— Förordning (EEG) nr 2358/71 (utsäde)(4),

— Förordning (EEG) nr 1035/72 (frukt och grönsaker)(5),

— Förordning (EEG) nr 2759/75 (griskött)(6),

— Förordning (EEG) nr 2771/75 (ägg)(7),

— Förordning (EEG) nr 2777/75 (fjäderfäkött)(8),

— Förordning (EEG) nr 1418/76 (ris)(9),

— Förordning (EEG) nr 1117/78 (torrfoder)(10),

— Förordning (EEG) nr 1785/81 (socker)(11),

— Förordning (EEG) nr 426/86 (bearbetade produkter av frukt och grönsaker)(12),

— Förordning (EEG) nr 822/87 (vin)(13),

— Förordning (EEG) nr 3013/89 (får- och getkött)(14),

— Förordning (EEG) nr 1766/92 (spannmål)(15),

— Förordning (EEG) nr 2075/92 (råtobak)(16),

— Förordning (EEG) nr 3759/92 (fiskeri-och vattenbruksprodukter)(17).

b) Förordning (EEG) nr 525/77 (konserverad ananas)(18).

c) systemet för stöd till bomull som fastställs i förordning (EEG) nr 2169/81(19).

d) Förordning (EEG) nr 1765/92 (stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor)(20).

2. Artikel 7 upphävs.

3. Artikel 12 ersätts med följande:

"*Artikel 12*

1. Säkerheten skall ställas i den medlemsstats valuta där den behöriga myndigheten i fråga är belägen.

2. Om det totala säkerhetsbeloppet uttryckt i den ifrågavarande medlemsstatens valuta har ökat beroende på en ändring i jordbruksomräkningskursen för säkerheten som träder i kraft samma datum som den avgörande faktorn inträffar, godtas säkerheten på grundval av den jordbruksomräkningskurs som var i kraft dagen före ändringen, om skillnaden uppgår till mindre än 20 ecu uttryckt i den nationella valutan, och beräknad på grundval av den nya jordbruksomräkningskursen.

3. Ett anbud för vilket det har ställts en säkerhet som till följd av en sådan ändring som avses i punkt 2 uppvisar ett underskott på 20 ecu eller mer skall godtas som giltig endast för den mängd som säkerheten faktiskt täcker, om inte anbudsgivaren innan buden genomgås i syfte att bestämma utgången av anbudsförfarandet, skriftligt förbinder sig att betala den del av säkerheten som saknas och gör detta inom fem arbetsdagar efter det att anbudsförfarandet har avslutats, utom i fall av *force majeure*.

En sådan nedsättning av den av anbudet omfattade mängden betraktas inte som en brist i uppfyllelsen av en eventuell bestämmelse om en minimikvantitet i respektive förordning.

4. Artikel 5.1 och 5.2 kan också tillämpas med avseende på tillskott som görs för att avhjälpa underskott som uppstått på grund av en ändring enligt punkt 2 ovan.

Trots vad som sägs i artikel 5.3 kan dessa bestämmelser också tillämpas i samband med komplettering av

(1) EGT nr L 172, 30.9.1966, s. 3025/66.
(2) EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 13.
(3) EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 24.
(4) EGT nr L 246, 5.11.1971, s. 1.
(5) EGT nr L 118, 20.5.1972, s. 1.
(6) EGT nr L 282, 1.11.1975, s. 1.
(7) EGT nr L 282, 1.11.1975, s. 49.
(8) EGT nr L 282, 1.11.1975, s. 77.
(9) EGT nr L 166, 25.6.1976, s. 1.
(10) EGT nr L 142, 30.5.1978, s. 2.
(11) EGT nr L 177, 1.7.1981, s. 4.
(12) EGT nr L 49, 27.2.1986, s. 1.
(13) EGT nr L 84, 27.3.1987, s. 1.
(14) EGT nr L 289, 7.10.1989, s. 1.
(15) EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 21.
(16) EGT nr L 215, 30.7.1992, s. 70.
(17) EGT nr L 388, 31.12.1992, s. 1.
(18) EGT nr L 73, 21.3.1977, s. 46.
(19) EGT nr L 211, 31.7.1981, s. 1.
(20) EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 12."

säkerheter för import- eller exportlicenser eller förutfastställelselicenser."

4. Artikel 29 ersätts med följande:

"*Artikel 29*

1. När den behöriga myndigheten får kännedom om faktorer som medför att säkerheten förverkas helt eller delvis skall myndigheten utan dröjsmål kräva betalning av det förverkade beloppet av den part som är skyldig att uppfylla förpliktelsen med en frist på upp till 30 dagar från den dag då kravet mottas.

Om betalning inte har skett inom denna period skall den behöriga myndigheten utan dröjsmål

a) lösa in sådana säkerheter som anges i artikel 8.1 a,

b) kräva betalning av borgensmannen enligt artikel 8.1 b med en frist på upp till 30 dagar från den dag då kravet mottas,

c) vidta åtgärder för att

i) omvandla sådana säkerheter som anges i artikel 8.2 a, c, d, och e till kontanta medel i den omfattning som krävs för att täcka det förverkade beloppet,

ii) föra över kontanter som har deponerats i en bank enligt artikel 8.2b till sitt eget konto.

Den behöriga myndigheten får utan dröjsmål lösa in sådana säkerheter som anges i artikel 8.1 a utan att först kräva betalning av den berörda parten.

2. Den behöriga myndigheten kan avstå från förverkandet av ett belopp på mindre än 20 ecu, förutsatt att det i den nationella lagstiftningen eller i förvaltningsföreskrifter fastställs motsvarande regler för liknande fall.

3. Om det fattas beslut att en säkerhet förverkas men förverkandet sedan i enlighet med nationell lagstiftning uppskjuts i avvaktan på utslaget från ett besvärsförfarande, skall den berörda parten, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1, betala ränta på det faktiskt förverkade beloppet under en period som börjar 30 dagar efter den dag då kravet enligt punkt 1, stycke 1 mottas, och som slutar dagen innan betalningen av det faktiskt förverkade beloppet.

Räntesatsen beräknas med stöd av nationell lagstiftning, men får inte i något fall vara lägre än den räntesats som tillämpas vid indrivning av nationella belopp.

De utbetalande myndigheterna drar av den betalda räntan från de utgifter som den Europeiska utvecklings-och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) har haft, enligt bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 352/78([1]).

Medlemsstaterna kan med regelbundna mellanrum kräva att det ställs ytterligare säkerhet för den ränta som tillämpas.

Om en säkerhet har förverkats och beloppet redan har krediterats EUGFJ, och det förverkade beloppet till följd av ett besvärsförfarande helt eller delvis skall återbetalas med ränta enligt den i nationell lagstiftning gällande räntesatsen, skall EUGFJ bära återbetalningsbeloppet, om inte organ eller myndigheter i medlemsstaterna kan göras ansvariga för återbetalningen av säkerheten på grund av försumlighet eller allvarliga fel.

([1]) EGT nr L 50, 22.2.1978, s. 1."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Bestämmelserna i artikel 29.3 i förordning (EEG) nr 2220/85 i den genom artikel 1.4 i den här förordningen ändrade ordalydelsen gäller för säkerheter som ställs från och med detta datum.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 december 1993.

På kommissionens vägnar

René STEICHEN

Ledamot av kommissionen